

Flygtningenævnets baggrundsmateriale

Bilagsnr.:	688
Land:	Iran
Kilde:	Landinfo
Titel:	Respons. Iran: statsborgerskap
Udgivet:	9. marts 2017
Optaget på baggrundsmaterialet:	10. maj 2017

Respons

Iran: Statsborgerskap

- Lovgivning i korte trekk
- Kvinner og barn
- Personer med iransk mor og utenlandsk far
- Barn og voksne med iransk mor og afghansk far
- Registrering av barn og voksne med iransk mor og utenlandsk far
- Personer bosatt utenfor Iran som søker statsborgerskap i voksen alder
- Strid om retten til statsborgerskap

Lovgivning i korte trekk

Den iranske sivilloven, bok 2, §§ 976-991 omhandler iransk nasjonalitet (statsborgerloven). Loven er basert både på prinsippet om *jus sanguinis*¹ og *jus soli*.² Hvem som etter loven er eller kan anses for å være iransk statsborger er regulert av §§ 976-979 (Civil Code 1985):

- Alle som bor i Iran, med unntak av de med et annet statsborgerskap som ikke er bestridt av iransk myndighet
- Personer født i og utenfor Iran, hvis far er iransk
- Personer født i Iran av ukjent opphav
- Personer født i Iran av utenlandske foreldre, men hvor en av foreldrene ble født i Iran
- Personer født i Iran med utenlandsk far, og som har bodd minst ett år i Iran umiddelbart etter fylte atten år
- Utenlandsk kvinne som gifter seg med iransk mann
- Utlending som har fått innvilget iransk statsborgerskap

Personer som faller utenom disse kategoriene, har mulighet til å bli iransk borger etter beslutning tatt på regjeringensnivå og basert på et strengt skjønn. Lovens §§ 979, 980 og 983 gir veiledning, og lister opp kravene for å kunne søke statsborgerskap etter disse bestemmelsene.

¹ Prinsippet om at barn får en eller begge foreldres statsborgerskap, uavhengig av hvor barnet er født.

² Prinsippet om at statsborgerskap gis til enhver som er født på en bestemt stats territorium.

Generelt sett har Iran også en restriktiv praksis når det gjelder å gi statsborgerskap til grupper som historisk sett ikke har, eller anses for ikke å ha, opprinnelse eller røtter på iransk jord. Dette gjelder særlig etniske minoriteter i grenseområdene som har en tilknytning til befolkningsgrupper i nabolandene.

Iran anerkjenner ikke dobbelt statsborgerskap, og anser iransk borger med annet statsborgerskap som kun iransk (Croft 2006; IRB 2004; IRB 1999). Men på grunn av den store emigrasjonen fra Iran etter den islamske revolusjonen i 1979, har svært mange iranere og deres etterkommere ervervet statsborgerskap i andre land. I praksis løser iranske myndigheter dette ved å kreve at de med dobbelt statsborgerskap må benytte iransk pass ved inn- og utreise fra Iran.

Det er, teoretisk sett, mulig å bli løst fra iransk statsborgerskap etter søknad (Civil Code 1985, art. 988). Betingelsene for løsning omfatter alderskrav, tap av fast eiendom, avtjent verneplikt (for menn), og at tillatelse til løsning innvilges på regjeringsnivå (Ministry of Foreign Affairs u.å.a). I praksis skal det være nærmest umulig å bli løst fra iransk statsborgerskap.

Kvinner og barn

Iran har, i likhet med de fleste land i Midtøsten, basert statsborgerskap på farslinjen alene (Nikou 2015, s.1-2; Croft 2006). Slik har det vært siden statsborgerloven ble vedtatt i 1929 da Iran var et kongedømme (1925-1979). Loven ble videreført etter den islamske revolusjonen i 1979 og vedtatt med endringer i 1985. Siste endring ble foretatt i 2006. Da fikk personer født i Iran med iransk mor og utenlandsk far, rett til å søke om statsborgerskap etter fylte 18 år dersom bestemte vilkår var oppfylt (Bajoghli 2015; Nikou 2015, s. 2-3).

Utenlandsk kvinne som gifter seg med en iransk mann, blir automatisk iransk statsborger og behandlet som det når hun befinner seg på iransk jord. Hvis ektemannen er muslim, vil hun også bli ansett for å være muslim. Det skjer uavhengig av hvorvidt hun ønsker det, har søkt om det eller har konvertert (IRB 1995).

Barn født utenfor Iran med iransk mor og utenlandsk far, har verken rett til eller mulighet til å få iransk statsborgerskap. Disse anses for å ha statsborgerskap etter sin far.

Iransk kvinne gift med utenlandsk mann, beholder sitt statsborgerskap med mindre loven i ektemannens hjemland påtvinger henne mannens statsborgerskap (Civil Code 1985, art 987). Hvis ektemannen dør eller hun blir skilt, vil hun etter søknad kunne gjenvinne statsborgerskapet med de rettigheter og plikter det medfører (Ministry of Foreign Affairs u.å.b).

Kvinne som har fått iransk statsborgerskap som følge av ekteskap, kan etter skilsmisse eller etter å ha blitt enke, bli løst fra det iranske statsborgerskapet etter søknad. Hvis hun har barn med iransk mann, er det en forutsetning at disse har fylt 18 år før løsning kan skje. Hun må også gi avkall på eventuell fast eiendom hun måtte ha eierskap til (Civil Code 1985, art. 986).

Barn og voksne med iransk mor og utenlandsk far

I motsetning til menn har ikke iranske kvinner rett til å overføre sitt statsborgerskap til sine barn. En utenlandsk mann som inngår ekteskap med iransk kvinne, har heller ikke rett til å bli iransk borger.

Hvor mange personer med iransk mor og utenlandsk far som i dag bor i Iran, og som ikke har mulighet til å få statsborgerskap, finnes det ikke sikre tall på. Nettstedet Al Monitor (2015) har for eksempel estimert antallet til mellom 400 000 og en million mennesker. Uansett hvor mange barn (og voksne) det dreier seg om, har de fleste av disse afghansk far. På grunn av forholdene i Afghanistan har Iran i mange år hatt en stor afghansk befolkning innenfor sine grenser, både registrerte flyktninger og lovlige og ulovlige arbeidsmigranter (Financial Tribune 2016; Danish Immigration Service, Danish Refugee Council & Landinfo 2013, s.79).

En lovendring i 2006 ga barn med iransk mor og utenlandsk far rett til statsborgerskap på bestemte vilkår (Civil Code 1985, art 976). For å kvalifisere må søkere ha fylt 18 år, være født i Iran, ikke være dømt for straffbare forhold samt gi avkall på statsborgerskapet etter sin far. I tillegg må foreldrenes ekteskap være offisielt registrert i overensstemmelse med iransk lov (Davis 2015; Nikou 2015, s. 3; Croft 2006).

Lovendringen i 2006 var første gang kvinner fikk mulighet til å overføre sitt statsborgerskap til sine barn. Hensikten bak endringen skal ha vært hensynet til anslagsvis 120 000 barn født i Iran av iransk mor og utenlandsk far som til da ikke hadde kunnet oppnå iransk statsborgerskap. Men endringen innebar ikke aksept av prinsippet om ikke-diskriminering av kvinner som Iran forpliktet seg til ved å ratifisere internasjonale konvensjoner som FNs konvensjon om sivile og politiske rettigheter og konvensjonen om barns rettigheter (Bajoghli 2015; Nikou 2015, s. 1-2; Davis 2015; Danish Immigration Service, Danish Refugee Council & Landinfo 2013, s. 80).

Det er også et krav at foreldrenes ekteskap må være offisielt registrert. Flere kilder har påpekt at lovendringen i 2006 dermed utelukket barn født i uregistrerte ekteskap eller har en far som er statsløs (Bajoghli 2015; Nikou 2015; Croft 2006). Ifølge Davis (2015) var det i realiteten bare et mindretall som kunne benytte seg av loven. Dette fordi de fleste utenlandske menn som gifter seg med iranske kvinner, antas å være afghanske migranter uten lovlig opphold i Iran.

Barn og voksne med iransk mor og afghansk far

For å inngå ekteskap med utenlandsk mann i Iran må en iransk kvinne på forhånd ha innhentet tillatelse fra kompetent iransk myndighet (Civil Code 1985, art. 1060). Forutsetningen for at en slik tillatelse gis, og for at ekteskapet kan registreres hos kompetent myndighet, er at mannen har lovlig opphold i Iran.

Hvor mange iranske kvinner som er registrert gift med afghanske menn med lovlig opphold, finnes det ikke sikre tall over. Ifølge Bajoghli (2015) anslo utlendingsmyndighetene (Bureau for Aliens and Foreign Affairs - BAFIA) i 2010 at omtrent 30 000 ekteskap mellom iranske kvinner og afghanske menn var registrert. Ifølge en artikkel i Financial Tribune (2016) var omtrent 5300 ekteskap mellom iranske kvinner og (for det meste) afghanske menn registrert før 2006.

I praksis har iranske myndigheter en pragmatisk holdning til etterregistrering av ekteskap, særlig når det er barn med i bildet. Uregistrert ekteskap med iransk kvinne kan dermed gjøres formelt lovlig. Det er en forutsetning at det ikke er noen juridiske hindringer for ekteskap jf. islamsk lov, og ektemannen kan dokumentere sin identitet og nasjonalitet og har oppholdstillatelse. Økningen av antallet registrerte ekteskap mellom iranske kvinner og afghanske menn mellom 2006 og 2010 kan ha sammenheng med lovendringen i 2006.

Ifølge Financial Tribune (2016) er omtrent 12 000 iranske kvinner gift med afghanske menn i Khorasan-provinsen, som grenser til Afghanistan. Disse kvinnene antas å ha omtrent 20 000 barn. Det opplyses videre at pr. februar 2016 var omtrent 4000 søknader om statsborgerskap innlevert fra personer med iransk mor og afghansk far i Khorasan-provinsen.

Uregistrert ekteskap betyr at partene ikke kan legge frem en offisiell ekteskapsattest fra Notarius Publicus. De vil kun ha en ekteskapskontrakt fra en mullah som dokumentasjon på at de er gift etter islamsk lov.

Hvor mange kvinner som lever i uregistrerte ekteskap med afghanske menn, finnes det ikke sikker informasjon om, kun estimerer. Den iranske advokaten Leila Alikarami hevdet i en artikkel i Al-Monitor i 2016 at omtrent 70 000 ekteskap mellom iranske kvinner og afghanske menn ikke er registrert hos iransk myndighet. Ifølge Bajoghli (2015) anslo BAFIA i 2010 at antallet uregistrerte ekteskap da var omtrent 32 000. Og i en artikkel i The Star i 2006 skrev Adrian Croft at mer enn anslagsvis 26 000 iranske kvinner hadde giftet seg med migranter uten lovlig opphold, hovedsakelig afghanere, og var derfor ikke i stand til å registrere sine ekteskap.

Hvor mange barn og voksne som ikke kan få iransk ID-bok (shenasnameh) fordi foreldrenes ekteskap ikke er registrert, finnes det heller ingen sikker informasjon om. Leila Alikarami viste i sin artikkel fra 2016 til tall publisert i 2011 fra kontoret til Teherans guvernør hvor det fremgikk at anslagsvis 32 000 barn ikke fikk ID-bok fordi fedrene ikke var iranske borgere. Også Financial Tribune (2016) viste til tallet 32 000, og at de fleste hadde afghansk far.

Journalist og forfatter Semira Nikou skrev i sin rapport (2015, s. 5) at for å registrere et barns fødsel må foreldre presentere sine ID-kort, oppholdstillatelse eller pass til folkeregistret. Dette er dokumenter som ulovlige migranter enten ikke har, eller ikke vil legge frem fordi de da kan risikere deportasjon. Det er derfor sannsynlig at i det minste noen foreldre unnlater å registrere sine barns fødsel av frykt for at den utenlandske faren kan bli deportert. Nikou viste videre til at ekteskap mellom iranske kvinner og utenlandske statsborgere (i Iran) har en tendens til å forekomme blant fattige uten utdanning, og at disse ofte ikke har kunnskap om lovverket og mangler tilgang til folkeregistret.

Registrering av barn og voksne med iransk mor og afghansk far

Etter iransk regelverk skal alle fødsler registreres i folkeregistret (Nikou 2015, s. 5). Det er foreldrenes ansvar å sørge for at det skjer. Iranske foreldre må henvende seg til folkeregistret der de bor. Ved registreringen får barnet utstedt en ID-bok og et nasjonalt identitetsnummer (iransk form for personnummer).³

Utenlandske fedre må henvende seg til BAFIA for å få barnet sitt registrert på lovlig måte. BAFIA er ansvarlig for registrering av flyktninger og andre utlendinger med lovlig opphold. Endringer i sivil status, ekteskap, barnefødsel og død skal registreres i den enkeltes personlige mappe hos BAFIA (Financial Tribune 2016).

Barn med afghansk far er etter afghansk lov afghansk statsborger. Forutsetningen for at barn skal få denne retten er at faren sørger for å registrere barnet sitt hos hjemlandets myndighet. I Iran kan det skje enten ved den afghanske ambassaden i Teheran eller ved generalkonsulatet i byene Mashad eller Zahedan. Faren kan også be om å få utstedt afghansk pass til barnet slik at

³ Tidligere var ID-nummeret ikke unikt, men måtte sammenholdes med utgivelsessted.

det får et gyldig ID-dokument. Deretter kan faren, dersom han har lovlig opphold og kan dokumentere at barnets identitet og nasjonalitet er avklart, registrere barnet hos BAFIA.

Den iranske moren kan deretter, dersom hennes ekteskap er registrert, få sine barn (under 18 år) innskrevet i sin ID-bok ved å fremvise barnets fødselsmelding (fra sykehus eller jordmor) og afghansk pass (Norges ambassade i Iran, epost juni 2016). Det betyr at barn, via sin mor, blir registrert i folkeregisteret, hvilket gjør det lettere å få adgang til statlige subsidierte tjenester som skolegang og helsetjenester. Men barn under 18 år med utenlandsk far vil ikke kunne få egen ID-bok, heller ikke etter lovendringen i 2006 (Nikou 2015, s. 3).

Personer bosatt utenfor Iran som søker statsborgerskap i voksen alder

Barn av iranske foreldre eller iransk far, født og oppvokst i utlandet og hvis fødsel av ulike grunner aldri ble registrert hos iransk myndighet, kan selv søke om å få fastslått statsborgerskapet etter fylte 18 år. Samme regelverk og prosedyre gjelder for begge kjønn. Beslutningen om statsborgerskap og pass vil bli tatt i Iran, ikke av utenriksstasjon. Søkeren må henvende seg til iransk utenriksstasjon og legge frem bevis i form av farens (eller foreldrenes) pass eller ID-bok. Hvis søkeren kan bevise at faren var iransk vil vedkommende få bekreftet statsborgerskapet og kan søke om pass (IRB 2004).

Personer som ble født i Irak av iranske foreldre som var registrerte flyktninger, må bevise sin rett til statsborgerskap ved å legge frem opplysninger om familie og slekt på farsiden. Som hovedregel vil barn av registrerte flyktninger i Irak kunne legge frem dokumenter om identitet fra FNs Høykommissær for flyktninger (UNHCR) og irakiske myndigheter (Baath-regimet). Noen vil kunne legge frem foreldrenes gamle iranske ID-dokumenter fra før tiden i eksil, dersom familien fortsatt er i besittelse av disse.

Dersom personer, hvis foreldre var registrerte iranske flyktninger, av ulike grunner ikke kan legge frem tilstrekkelig dokumentasjon, kan det oppstå praktiske problemer knyttet til bevis og registrering av statsborgerskapet. For eksempel, i en verifiseringsrapport fra Norges ambassade ble det opplyst at hvis fødselen ligger langt tilbake i tid, kan søkeren bli bedt om å gi en forklaring på hvorfor fødselen ikke har blitt registrert tidligere. Hvorvidt forklaringen som gis vil bli akseptert, kan være et usikkerhetsmoment. Det er også usikkert om iransk utenriksstasjon i søkerens oppholdsland vil akseptere en fødselsattest fra et tredjeland (Norges ambassade i Iran 2008).

Et annet praktisk problem som kan oppstå for barn født i utlandet, er hvis foreldrenes ekteskap ble inngått utenfor Iran, og verken da eller senere ble registrert hos iransk myndighet. Dersom ekteskapsinngåelsen ikke fremgår av foreldrenes ID-bøker, og det ikke foreligger annen bekreftelse på farskapet utover farens egne opplysninger, må den utenlandske vigselsattesten bekreftes av iransk utenriksstasjon. Her kan man imidlertid risikere å støte på samme problem som ved fødselsattester, dersom vigselsattesten er utstedt i et tredje land (Norges ambassade i Iran 2008).

Landinfo hadde i mars 2016 et møte med det iranske generalkonsulatet i Erbil i Nord-Irak. På spørsmål om fremgangsmåte for en person født i utlandet, som er iransk etter loven, men uten å kunne dokumentere dette, svarte en diplomat ved konsulatet at denne kategorien søkere tilbys veiledning om hvilke dokumenter som er nødvendige, hvilke prosedyrer som gjelder samt hjelp til registrering av dokumenter. Diplomaten opplyste videre at det også er mulig å benytte DNA-test for å bevise slektskap.

Respons Iran: Statsborgerskap

Det er også mulig å dokumentere iransk opphav ved hjelp av familie eller slekt i Iran. I et møte med det iranske utenriksministeriet i Teheran i 2012 ble det opplyst at hvis søkere har slekt på farssiden bosatt i Iran, vil slektninger kunne bidra med opplysninger om familietilknytningen overfor iransk myndighet. Ved behov kunne familiens overhode bekrefte forholdet i familiedomstolen. Det ble videre opplyst at domstolen avgjør hva som er tilstrekkelig bevis, og at mange saker har blitt avgjort ved hjelp av DNA-test (Danish Immigration Service, Danish Refugee Council & Landinfo 2013, s. 78-79).

Strid om retten til statsborgerskap

Iranske kvinne- og menneskerettsaktivister - inkludert noen politikere i viktige posisjoner - har i en årrekke vært pådrivere for å endre loven slik at personer med kun iransk mor gis rett til statsborgerskap. Fra regjeringshold har det også flere ganger blitt erkjent at dagens lov er utilstrekkelig og et problem. Både i 2012 og i 2015 behandlet parlamentet lovforslag som skulle gi barn født i Iran med utenlandsk far, iransk statsborgerskap. Begge gangene ble forslaget nedstemt (Alikarami 2016; Bajoghli 2015; Bashi 2010).

Hensynet til nasjonal sikkerhet, frykt for økt ulovlig innvandring og flere uregistrerte ekteskap samt frykt for de økonomiske konsekvensene ved å gi så mange statsborgerskap og dermed tilgang til statlige subsidierte sosiale tjenester, har blitt anført som årsaker fra offisielt hold for ikke å gi statsborgerskap til personer med iransk mor (Al-Monitor 2015; Bajoghli 2015; Davis 2015). Men flere kilder har påpekt at det også finnes andre årsaker, som det mannsdominerte Irans tradisjonelle oppfatning av kvinners status i familien, og motvilje mot å oppheve lover som diskriminerer kvinner (Alikarami 2016; Davis 2015; Bashi 2010).

Om Landinfos responser

Utlendingsforvaltningens fagenhet for landinformasjon (Landinfo) innhenter og analyserer informasjon om samfunnsforhold og menneskerettigheter i land som Utlendingsdirektoratet (UDI), Utlendingsnemnda (UNE) og Justis- og beredskapsdepartementet har behov for kunnskap om.

Landinfos responser er basert på opplysninger fra nøye utvalgte informasjonskilder, og kan bygge på både skriftlig og muntlig kildemateriale. Opplysningene er behandlet i henhold til [anerkjente kvalitetskriterier for landinformasjon](#) og [Landinfos retningslinjer for kilde- og informasjonsanalyse](#).

En respons er et svar på konkrete spørsmål som saksbehandlere i utlendingsforvaltningen har stilt Landinfo, og er ikke ment å være utfyllende redegjørelser for et tema. Responsene er utarbeidet innenfor korte frister, og kildegrunnlaget er ikke alltid like bredt som i våre temanotater.

Landinfo er en faglig uavhengig enhet, og informasjonen som presenteres, kan ikke tas til inntekt for et bestemt syn på hva praksis bør være i utlendingsforvaltningens behandling av søknader. Landinfos responser gir heller ikke uttrykk for norske myndigheters syn på de forhold og land som omtales.

Referanser

Skriftlige kilder

- Alikarami, L. (2016, 5. desember). Iran's political paranoia includes children of foreign fathers. *Al-Monitor*. Tilgjengelig fra <http://www.al-monitor.com/pulse/originals/2016/12/iranian-mothers-foreign-fathers-children-citizenship-law.html> [lastet ned 1. mars 2017]

Respons Iran: Statsborgerskap

- Al-Monitor (2015, 27. oktober). Some Iranians still dream of citizenship. *Al-Monitor*. Tilgjengelig fra <http://www.al-monitor.com/pulse/originals/2015/10/iran-afghan-nationality.html> [lastet ned 27. februar 2017]
- Bajoghli, N. (2015, 9. november). Iran's Unfair Nationality Laws. *Middle East Research and Information Project*. Tilgjengelig fra <http://www.merip.org/irans-unfair-nationality-laws> [lastet ned 27. februar 2017]
- Bashi, G. 2010, 11. juni). One Step Forward, Many More to Take. *Qantara*. Tilgjengelig fra <https://en.qantara.de/content/citizenship-rights-in-iran-one-step-forward-many-more-to-take> [lastet ned 1. mars 2017]
- [Civil Code] (1985). *The Civil Code of the Islamic Republic of Iran*. Tilgjengelig via Refworld <http://www.refworld.org/pdfid/49997adb27.pdf> [lastet ned 27. februar 2017]
- Croft, A. (2006, 24. september). Iran offer citizenship to children of foreign men. *The Star*. Tilgjengelig fra <http://www.thestar.com.my/news/world/2006/09/24/iran-offers-citizenship-to-children-of-foreign-men/> [lastet ned 27. februar 2017]
- Danish Immigration Service, Danish Refugee Council & Landinfo (2013, februar). *Iran. On Conversion to Christianity, Issues concerning Kurds and Post-2009 Election Protesters as well as Legal Issues and Exit Procedures*. København: Danish Immigration Service, Danish Refugee Council & Landinfo. Tilgjengelig fra <https://www.nyidanmark.dk/nr/rdonlyres/a8c2c897-1ca9-49d1-ba32-ec3e599d646d/0/iranendeligudgave.pdf> [lastet ned 1. mars 2017]
- Davis, B. (2015, 8. oktober). Iran's Citizenship Law: Political Consideration or Recognition of Inherent Human Rights? *Oxford Human Rights Hub*. Tilgjengelig fra <http://ohrh.law.ox.ac.uk/irans-citizenship-law-political-considerations-or-recognition-of-inherent-human-rights/> [lastet ned 27. februar 2017]
- Financial Tribune (2016, 15. februar). 4,000 Afghans Seek Citizenship. *Financial Tribune*. Tilgjengelig fra <https://financialtribune.com/articles/people/36325/4000-afghans-seek-citizenship> [lastet ned 28. februar 2017]
- IRB, dvs. Immigration and Refugee Board of Canada (2015, 14. august). *Iran and Pakistan: The rights and procedures for the foreign-born spouse of an Iranian woman to obtain Iranian citizenship; rights and procedures for a child of an Iranian woman and Pakistani man, born outside Iran, to obtain Iranian citizenship*. Ottawa: IRB. Tilgjengelig via Refworld <http://www.refworld.org/docid/569607904.html> [lastet ned 11. januar 2017]
- IRB (2004, 16. april). *Iran: Whether a daughter of a male citizen of Iran and a female citizen of Bahrain can obtain an Iranian passport if she was born in another country, never lived in Iran and does not have any links to her father*. Ottawa: IRB. Tilgjengelig via Refworld <http://www.refworld.org/docid/41501c2115.html> [lastet ned 28. februar 2017]
- IRB (1999, 1. mai). *Iran: Whether an Iranian woman loses her Iranian nationality if she marries a non-Iranian, or acquires another nationality without informing Iranian authorities; whether a child born to an Iranian mother and a non-Iranian father is entitled to Iranian citizenship*. Tilgjengelig via Refworld <http://www.refworld.org/docid/3ae6ad9423.html> [lastet ned 27. februar 2017]
- IRB (1995, 30. november). *Information on whether a mixed couple composed of an Iranian man and a Chinese atheist woman would encounter difficulties from the Iranian authorities*. Tilgjengelig via Ecolnet https://www.ecoi.net/local_link/181675/298971_de.html [lastet ned 1. mars 2017]
- [Ministry of Foreign Affairs] Islamic Republic of Iran Ministry of Foreign Affairs (u.å.a). *Renouncing your Iranian Nationality*. Teheran: Ministry of Foreign Affairs. Tilgjengelig fra <http://mfa.gov.ir/index.aspx?fkeyid=&siteid=3&pageid=24718> [lastet ned 27. februar 2017]
- [Ministry of Foreign Affairs] Islamic Republic of Iran Ministry of Foreign Affairs (u.å.b). *Reacquiring your original (Iranian) Nationality*. Teheran: Ministry of Foreign Affairs. Tilgjengelig fra <http://mfa.gov.ir/index.aspx?fkeyid=&siteid=3&pageid=2072> [lastet ned 27. februar 2017]

Respons Iran: Statsborgerskap

- Nikou, S. (2015, 13. januar). *Iran: Discrimination through Citizenship*. Human Rights Brief. Tilgjengelig fra <http://hrbrief.org/wp-content/uploads/2015/01/Nikou-Iran-Final.pdf> [lastet ned 28. februar 2017]
- Norges ambassade i Iran (2008, 16. april). *Prosedyrer ved registrering av iransk statsborgerskap for personer født utenfor Iran*. Teheran: Norges ambassade i Iran.
 - Rapporten er unntatt offentlighet og tilgjengelig i Landdatabasen.

Muntlige kilder

- Norges ambassade i Iran. Epost 19. juni 2016.
- Det iranske generalkonsulatet i Erbil, Nord-Irak. Møte 7. mars 2016
- Det iranske utenriksministeriet i Iran. Møte i november 2012.

© Landinfo 2017

Materialet i denne publikasjonen er omfattet av åndsverklovens bestemmelser. Uten særskilt avtale med Landinfo er enhver eksemplarframstilling og tilgjengeliggjøring bare tillatt i den utstrekning det er hjemlet i lov.